

Medal im. profesora Lucjana Nehrebeckiego

Profesor Lucjan Nehrebecki (1900-1990), uczony, inżynier, organizator energetyki. Wybitny specjalista z zakresu elektroenergetyki, wychowawca kilku pokoleń inżynierów elektryków i energetyków. Absolwent Politechniki Warszawskiej (1927), w latach 1946-1971 profesor Politechniki Śląskiej. Doktor Honoris Causa tej uczelni (1982).

Całe życie zawodowe związał z Górnym Śląskiem. W 1927 r. podjął pracę w Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów Parowych w Katowicach. W 1929 r. został kierownikiem wydziału maszynowo-elektrycznego elektrowni kopalni Knurów. W 1931 r. przeniósł się do kopalni Siemianowice, gdzie został kierownikiem elektrowni Ficinus. W roku 1937 został powołany na odpowiedzialną funkcję w Dyrekcji Generalnej Hut – Wspólnoty Interesów w Katowicach.

Po wojnie w 1945 r. powierzono Mu stanowisko dyrektora przedsiębiorstwa Elektrownie Górnośląskie ELGÓR z siedzibą w Gliwicach. W czerwcu 1950 r. został powołany na funkcję naczelnego inżyniera w Centralnym Zarządzie Energetyki w Warszawie, ale Gliwic nie opuścił, gdyż część swojego czasu poświęcał na kształcenie kadr w Politechnice Śląskiej, gdzie kierował Katedrą Urządzeń Elektrycznych, a następnie Katedrą Elektrowni. W 1950 r. zorganizował w Gliwicach Zakład Badań i Pomiarów „Energopomiar” i w latach 1952-1956 był jego dyrektorem technicznym.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w 1928 r. W roku 1946 został Prezesem Oddziału Zagłębia Węglowego, a w roku 1953 był inicjatorem powołania i pierwszym Prezesem Oddziału Gliwickiego SEP. W 1975 r. otrzymał godność Członka Honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Medal projektował: Marek Piechota

Wykonano w 300 egz.